

Albert Guinovart. Presentació

Narcís Comadira

Acadèmic de número. narciscomadira@telefonica.net

És un plaer per a mi, i un privilegi, presentar avui aquí Albert Guinovart, membre electe d'aquesta nostra Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi.

Albert Guinovart és músic, i un músic podríem dir-ne complet: crea música, l'escriu, és compositor. I, d'altra banda, ens comunica música, la seva i la d'altres compositors: és intèrpret.

Jo crec que és important que una Acadèmia com la nostra, que ja té en el seu si compositors distingits i prestigiosos musicòlegs, estudiosos de la música, rebi avui algú amb aquesta doble personalitat. La d'un excel·lent compositor i alhora un no menys excel·lent intèrpret.

De totes dues dedicacions d'Albert Guinovart en podrem gaudir ara mateix. Ell, en comptes de pronunciar un discurs d'ingrés, com és habitual, s'ha estimat més, i jo li agraeixo especialment, oferir-nos un concert de piano, que és el seu instrument. Així podrem conèixer alhora el compositor i l'intèrpret. Albert Guinovart ens interpretarà composicions pròpies i d'altres compositors.

Considero Albert Guinovart un músic de cap a peus, dins d'aquella línia preuada de la nostra tradició occidental de grans compositors que a la vegada eren grans intèrprets. I penso en Mozart, Beethoven, Schubert o Chopin, per dir només quatre noms. De fet, abans els compositors *feien* música. La componien i la donaven a conèixer ells mateixos. I moltes vegades la componien per satisfer la demanda dels seus propis concerts.

Albert Guinovart no és solament un compositor de música destinada a ser interpretada per ell mateix, música de piano. També és un compositor de música instrumental i simfònica. Però no és solament un compositor de música de concert. És també un compositor de música podríem dir-ne aplicada. Música incidental, com se sol dir en l'àmbit teatral. Només cal pensar en Mendelssohn i la seva "banda sonora" per al *Somni d'una nit d'estiu* de Shakespeare per validar amb el segell de la noblesa aquesta dedicació.

Albert Guinovart és autor eficaçíssim de música incidental. I posar música a sèries televisives és una cosa que ni Mendelssohn ni el mateix Mozart no haurien rebutjat. Tothom ha pogut sentir la música de *Nissaga de poder*, *Laberint d'ombres*, *El cor de la ciutat*, etc. I tothom a qui agradi la música, no solament un cert tipus de música, s'haurà pogut adonar de la seva qualitat i eficàcia. Per altra part, també és autor de la música d'això que en diuen "musicals", aquest teatre en bona part cantat: *Mar i cel*, *Flor de nit*, *Gaudí*, etc., són algunes de les seves contribucions a aquest gènere que compta amb obres d'altíssima qualitat musical, com ara *West side story* o *Candid*, de Leonard Bernstein. Als que posen algun inconvenient a aquest tipus de música, dubtant de les seves possibilitats creatives serioses, sempre els poso per exemple *La flauta màgica*, de Mozart, que és teatre parlat i cantat, *singspiel*, que, si ens ho mirem bé, no és altra cosa que un musical.

Pel que fa a la música no incidental d'Albert Guinovart he de dir que a mi m'agrada especialment. Es tracta d'una música elegant, un punt afrancesada –no en va és un admirador de Francis Poulenc–, però alhora arrelada en la tradició del país. El seu magnífic *Concert de Girona* n'és una prova.

D'aquesta música inspirada, apassionada, diria, no exempta de dramatisme un punt amarg –vivim al temps que vivim–, d'aquesta música, triomf de la música sensual i racional alhora de la tradició d'occident, nostra i universal, ara en tindrem una mostra.

Benvingut, Albert, a la nostra Acadèmia.

19 de febrer de 2014